

СТУДМІКС

Газета студентського парламенту
ВП «Лисичанський педагогічний коледж»
ДЗ «Луганський національний
університет імені Тараса Шевченка»

№ 3 (9) листопад, 2014

3 Днем студента!

Студентські роки – це той період, коли людина активна, коли людина займається цікавими справами, коли вона намагається знайти місце у цьому житті, шукає визнання, готує себе до професійного життя, і в цьому, безумовно, їй допомагає навчальний заклад і педагоги. Тож, кожному студенту тре-

ба цінувати це і брати зараз якомога більше, бо у цьому, перш за все, підготовка до професійного життя. Що мені хочеться сказати студентам? Сьогодні ми переживаємо той період, коли Україні потрібні патріоти, люди з глибоким знанням історії своєї держави, які здатні її захистити безпосередньо на бойовому фронті, на фронті інтелектуальному, на фронті людському.

Ми сьогодні бачимо, що за 23 роки Україна підготувала справжніх бійців, справжніх людей, які допомагають Україні захистити незалежність, які активно виявляють громадянський обов'язок.

Студентам треба не зволікати, а ставати поряд на ці поля захисту своєї Батьківщини. Напередодні свята я хочу побажати нашим студентам – МИРУ. Це найголовніше! Добрих і глибоких знань, готовності їх отримувати протягом всього життя, бути завжди актуальними, цікавими. І, найголовніше, знайти своє місце в житті. Знайти громадянську позицію, яка б відповідала державності, запитам, відповідала б справжньому оновленому українському суспільству!

Г. М. МІНЄНКО

директор ВП «Лисичанський педагогічний коледж»

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

Шановна студентська спільното!
Щиро вітаю Вас зі святом! День студента – це свято молодості, енергії, нових ідей, здійснення мрій, реалізації планів. Сьогодні саме від молоді залежить подальший шлях розвитку держави, у Ваших руках сконцентровано її майбутнє, тому Ви – рушійна сила розквіту нашої Батьківщини. У цей день я бажаю Вам ща-

стя, успіхів у навчанні, сили духу, розуміння важливості інтелекту, який є фундаментом для зрушень у науці, прагнення до постійного самовдосконалення, професійного зростання. Ваша ініціативність, наполегливість, креативність підвищують престиж нашого коледжу, уможливають його подальший розвиток. Переконана, що студентство нашого закладу за роки навчання використає весь потужний потенціал альма-матер для здобуття знань і духовного зростання.

Л. Ю. ТАРАРИВА,
заступник директора з навчальної роботи

Дорослі мають право повчати, радити. Вмій поважати це моральне право.

В. О. Сухомлинський

Золоті миті студентського життя

Що означає слово «студент»? Це не лише лекції, оцінки та екзамени. Це ще й веселе та цікаве дозвілля, і саме воно робить студентське життя незабутнім. Студенти педколеджу приділяють увагу не лише навчанню, а й дозвіллю. І щоб в цьому переконатися, ми вирішили підвести підсумки студентського відпочинку за I семестр поточного навчального року.

Новий навчальний рік почався з традиційного заходу, присвяченого Дню звільнення Лисичанська від німецько-фашистських загарбників – «Коледжний Арбат». Студенти отримали цікаве завдання – виготовити патріотичну композицію чи поробку, а члени справедливого та незалежного журі визначали переможців. Окрім конкурсу поробок, наші студенти брали участь у Всеукраїнській акції «Лист солдату», який презентували 12.11. 2014.

Не встигла відіграти музика з «Арбату», як невдовзі відбувся спортивний захід під назвою «З Україною в серці спорт прославляємо». Нагородження кращих спортсменів коледжу, показові виступи спортивних секцій, змагання та масовий забіг – свято було яскравим та незабутнім.

О. Олендар, Вечір бардів

Композиція з конкурсу поробок на «Коледжному Арбаті»

Традиційні свята - «Посвята першокурсників» та «Шанс.Коледж. UA» - стали найулюбленішими осінніми заходами серед студентів. Кожного року першокурсники вражають нас оригінальністю та яскравістю концертних номерів, але у цьому році ми остаточно переконалися: тільки в нашому коледжі – найспівучіші голоси, найбадьоріші танцюристи та найвіртуозніші виконавці музики! Невдовзі «Свято першокурсників» відбулося і в гуртожитку. Тож цього року «скарбниця талантів» коледжу поповнилася новачками.

Особливо та оригінально пройшов у гуртожитку захід «Чайна церемонія». Він відбувся вперше, але не дивлячись на це, мав великий успіх. Мешканці квартир презентували безліч видів чаю, розповідали його історію та властивості. Було дуже цікаво! Хто б міг подумати, що такий буденний напій, як чай, може мати стільки неймовірних видів, властивостей та цікавих історій походження.

Вдало поєднати свою спеціальність з творчим дозвіллям змогли студенти спеціальності «Дошкільна освіта», які брали участь у конкурсі творчих проектів «Комеді чілдрен – крок у щасливе дитинство». Проекти, представлені на конкурс, показали, наскільки серйозно наші студенти підходять до вирішення певних питань з їхньої

майбутньої професії - вихователя дитчого садка. Кращими роботами були визнані проекти Корзнікової Т. та Мігунової О.

На ІПГ «Сторінки історії українського романсу» студенти задовольняли свої естетичні бажання та отримали цінну інформацію про історію виникнення цього жанру. Зачарував присутніх живий голос студентки, лауреата університетського конкурсу «Шевченкова пісня» Чередніченко Валерії, яка виконала пісню-романс на слова Тараса Шевченка «По діброві вітер віє».

Неповторним та блискучим став «Вечір бардів». Живе виконання пісень та мелодій створили в колективі студентів гуртожитку сімейну та дружню атмосферу, а гра «Відгадай мелодію», що була проведена в ході вечора, ще більше підняла всім настрій та об'єднала студентів.

Отже, ми бачимо, що студенти Лисичанського педагогічного коледжу активні та творчі. Вони залюбки беруть участь в організації дозвілля коледжу та вкладають свій безцінний внесок у його розвиток. Адже студентські роки - це найвдаліший час для реалізації свого «я». І саме тому ці миті - золоті!

Матеріали збирали
Д. ДАНЧЕНКО,
І. УДОДЕНКО,
студентки групи 3-ВС

Погляд у незабутнє минуле

Що може бути приємніше за спогади? А особливо коли йдеться про студентські роки, ми посміхаємося, згадуючи ці незабутні моменти. Минуле завжди було, є і буде важливою частиною людського життя. Пам'ять зігриває людину зсередини, а спогади дають привід обернутися. Давайте ж разом зануримося у минуле... Наші викладачі поділилися з нами найдорожчим - спогадами. І не просто спогадами, вони розказали нам історії зі свого студентського життя. Тож читаємо та впізнаємо себе!

Наприкінці п'ятого курсу я захищала дипломну роботу. Тема дипломної роботи в мене була «Балади Тараса Шевченка». Очоловав комісію по захисту дипломних робіт *Неживий* Олексій Іванович,

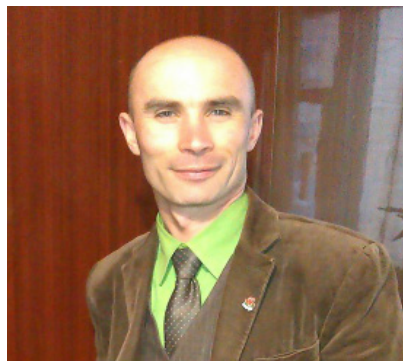

він працював на кафедрі літератури. Я захистила роботу, стою на кафедрі, і він мені пропонує: «А прочитайте щось напам'ять з Шевченка». Ну, я без зайвої думки почала читати «Причинну». Завершила словами: «Живого б любила, другу б задушила, а до *неживого* у яму б лягла. Комісія від сміху теж лягла.

Л. В. ШУЛИКА

В свої студентські роки я навчався в Лисичанському педагогічному коледжі на спеціальності «Трудове навчання». Майже у кожного викладача-трудолика був свій автомобіль, на якому він приїздив на роботу. Звичайно, ця дрібниця не уникнула нашої, студентської уваги. Один з викладачів, котрий на роботу завжди приїжджав на «Запорозці», прибув, в черговий раз поставив авто біля майстерень та пішов на заняття. Група студентів, а ми тоді були вже 2-АТ, подивилися на це авто в кінці на-

вчального дня та вирішили пожартувати. «Запорожець» - авто легке, а тим паче для двадцятьох студентів-трудоликів. Узяли ми всі авто, перетягли його та поставили між деревами, одне дерево попереду авто, друге - позаду нього. Тобто, виїхати було неможливо. І, оскільки був кінець дня, всі розійшлися по домівках. Усім було весело, всі реготали. А в гуртожитку з моєї групи жило двоє студентів - я та мій одногрупник. І, замість того, щоб піти подальше з місця «злочину», ми відпочивали на своїх ліжках. Входить викладач, авто якого ми «припарку вали» між деревами. «Доброго дня!» - «До-

брого дня». «Хлопці, ходімо, треба допомогти». Ну, ми й думаємо: «Та що там в тих майстернях допомогти!..» Прийшли, а викладач показує на машину. Треба витягти, каже. Отже, туди її ставило двадцять осіб, назад тягли двоє. Після цього ми так з викладачами не жартували.

В. В. ЛЯШЕНКО

Особливо добре я пам'ятаю заняття з анатомії. Ми вивчали кровоносну систему. Наглядним «посібником», на якому ми демонстрували свої знання, було тіло справжньої мертвої людини у

формаліні. І під час проходження теми про судини ми скористалися ним. Викладач каже студентці: «Покажіть нам кровоносну систему». Студентка починає водити коротенькою указкою по тілу: «Ось тут, вени, ось, отут теж...» Потім задумалася та почала покусувати кінець указки, той самий, яким водила по заспиритованому трупові. Задумалася й не помітила. Вчитель здивовано: «Що ви робите?» Дівчина опам'яталася. Вона дивиться на указку та як заверещить! Та й відкинула указку геть й з галасом й криком вибігла з аудиторії.

Одного разу ми з групою їздили на поле працювати. Поле знаходилося в селі. Звичайно ж, не обходилося без сутичок з місцевими хлопцями. І цього разу сталося так само. Прийшли двоє місцевих хлопців та й почали до наших дівчат чіплятися. А серед наших було двоє осіб, один з них займався боксом, широкоплечий, а другий його - низенький. І ось починають місцеві хлопці щось жваво розказувати, щоб одночасно і дівчат наших вразити, і довести нам, що саме вони - кращі від нас. І в запалі один з них, розмахуючи руками, випадково зачепив нашого боксера та вдарив його по обличчю. Боксер наш спокійно та повільно повертається до свого низенького друга та й каже: «Скажи цим двом, щоб пішли геть, інакше я їх вб'ю». Ну, місцеві це почули та й справді пішли від гріха подальше.

С. І. ЄРШОВ

Студентам від студентів

3-АШ, БШ

2-АФ

2-АГ

3-АФ

2-АД

1-АД

Наша адреса: 93108,
Луганська область,
м. Лисичанськ-8,
вул. Героїв Сталінграда, 21
E-mail: lpk@rambler.ru
Веб-сайт: lisichansk.luguniv.edu.

Газета студентського парламенту
ВП «Лисичанський педагогічний коледж»
ДЗ «Луганський національний
університет імені Тараса Шевченка»
Випусковий редактор: І. Ю. Удошенко. Редактор: Д. Д. Данченко.
Редакційна колегія: О.В. Магліна, І. Ю. Сергеева, К. М. Костюченкова.
Обсяг 4 стор.